

Leto: avgust 2012

År: augusti 2012

ISSN 2000-9453

Št. 75

Nr. 75

1996 *16 let* 2012

Olofströmska

SLOVENSKI GLAS

Slovensk Röst

KULTURNO DRUŠTVO

KULTUR FÖRENINGEN

SLOVENIJA

Olofström

ZA ČLANE IN PRIJATELJE SLOV. DRUŠTVA NA PODROČJU POKRAJIN:
FÖR MEDLEMMAR OCH VÄNNER TILL SLOVENSKA FÖRENINGEN:
B L E K I N G E, Kalmar, Skåne-Kristianstad, Kronoberg, Jönköping, Östergötland

Vadstena 2012

Romanje v Vadsteno, 50 zlatih let Slovenske katoliške misije na Švedskem, maj 2012

Izdaja in odgovarja:
UO Kulturnega društva SLOVENIJA
Olofström, Švedska
Urednik: *Ciril M. Stopar*

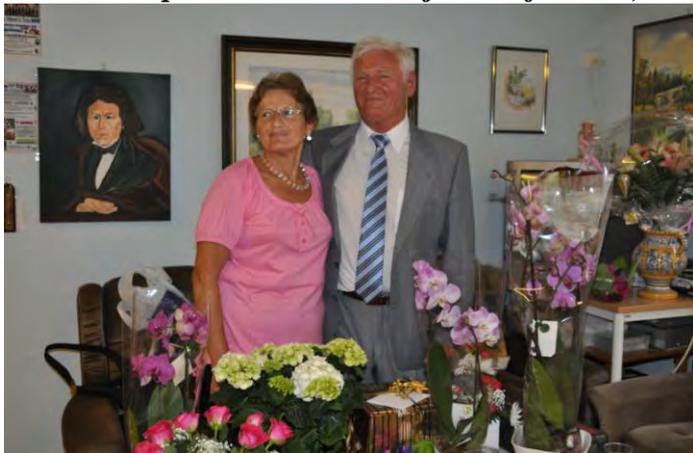

Utges av:
Kulturföreningen SLOVENIJA
Olofström, Sverige
Redaktör: *Ciril M. Stopar*

Aktivnosti/Aktiviteter

Razstava in predstavitev Slovenije v Olofströmu, skupna slika organizatorjev in članov društva

Lucijan in Graciela sta praznovala 50-letnico poroke / Podelitev priznanja SKM za izredno delo

Nastop Viktorja Semprimožnika v Vadsteni /

Greta Semprimožnik je praznovala 70 let- v juniju

Iskrene Čestitke vsem ki so praznovali okrogle obletnice

Olofströmski Slovenski glas

Izhaja s finančno podporo: **Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu**

Pokrovitelj društva: **občina Medvode**

Bratsko društvo v Sloveniji: **KUD Oton Župančič iz Sore**

Leto 17

OLOFSTRÖM

KULTURNO DRUŠTVO SLOVENIJA

Naslov: Vallmov. 10, 293 34 Olofström, Sweden

Telefaks: 0457 - 771 85 / Bankgiro: 233 - 5503

Preds.: Ciril M. Stopar/ Tfn/faks. 0457 - 771 85

Tajništvo: Sabina Kranjc / Tfn/faks: 0454 – 468 82

Blagajnik: Ida Rampre/Tfn/fax: 0454- 48065

E-mail: slovenija.olofstrom@telia.com

Avgust
2012

Uvodna beseda

Spoštovani člani in prijatelji

Dopusti so končno za nami. Tisti, ki morajo spet delati so se vrnili nazaj, nekateri pa so mi telefonirali in rekli, da gredo konec avgusta v domovino– Slovenijo, ker bo takrat vročina morda popustila. Veselim se, da ste se vsi tisti, ki ste odšli na dopust v Slovenijo, vrnili nazaj zadovoljni, zdravi in veseli. No ker so meni zdravnik svetovali, da se izogibam vročih krajev, sonca in velikih temperatur, smo se odločili da poleti ne bomo več hodili v Slovenijo, zato pa sem napravil nekaj koristnega in sem zamenjal nova tla v nekaj prostorih v naši hiši, saj že 2 leti zaradi bolezni nisem mogel nič napraviti. Ko mi je bilo najtežje mi je moja pridna žena rada pomagala.

Jože Stopar in Janez Rampre sta po balinanju imela show program

OLIMPIJSKE IGRE

Nekateri so pač vse dneve preživeli pred TV in gledali olimpijske igre. Jaz pa gledam le atletiko, ker sem sam tekel ko sem bil v šoli v Ljubljani. Druge dosežke in medalje sem si ogledal v športnih poročilih. Med delom pa me cel čas spremlja slovenski internetski radio in me obvešča o vsemu, tako da se počutim kot da sem doma na Primorskem. Vesel sem ker je Slovenija osvojila 4 medalje: 1 zlato, 1 srebrno in 2 bronaste. No vesel sem tudi ker je Švedska osvojila kar 8 medalj, saj mi vendar živimo na Švedskem in se tudi naši otroci veselijo vseh švedskih in slovenskih rezultatov. Vsem ki so pridobili olimpijske medalje iz srca čestitam.

No zdaj smo začeli z društvenimi aktivnostmi, zato vas vabimo na piknik. Vabimo vas v čimvečjem številu, kajti staramo se in bogve če bomo lahko še organizirali veliko piknikov, balinanja in veselic, zato je že čas, da se enkrat udeležite slovenskega piknika v naravi. Čakamo vas, pridite! V oktobru pa bomo organizirali koncerte, saj dobimo goste iz Slovenije.

Vidimo se v Barnakälli, pričakujemo vas! Srečno in nasvidenje!

Ciril M. Stopar / gl. urednik

Naslovna stran:

Romanje

v Vadsteno

foto: Silvana Stopar

V TEJ ŠTEVILKI:

Uvodna beseda
Vabilo na piknik

Plan dela, obvestila,
Potovalni kotiček

Stran šaljivcev
Recepti

Gradovi v Sloveniji
Kulturne strani

Poletno branje
Švedske strani

Zgodovina Slovenije v
švedskem jeziku

Foto arhiv društvenih
aktivnosti

**Dobrodošli na
srečanje v
Barnakälla
UO KD SLOVENIJA**

Vabimo na srečanje in tradicionalni piknik vseh generacij

Slovenska zveza in KD Slovenija iz Olofströma vas vabita na deveto tradicionalno srečanje in slovenski piknik vseh generacij

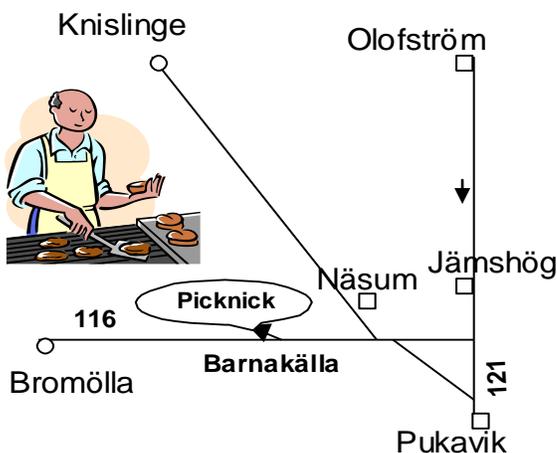
ki bo v soboto, dne 25 avgusta, s pričetkom ob 14.00 uri.

Srečanje in tradicionalni piknik bosta pri Barnakälla vandrarhem, 6 km od Bromölle proti Näsumu in Olofströmu, ob cesti št. 116.

Na prelepem vrtu so mize in klopi, kjer vas bomo postregli s pečenjem na žaru. V bližini so tudi sprehajalne poti za rekreacijo. Imate priložnost nabirati gobe! Do jezera Ivösjön pa je le okoli pol kilometra. Piknik bo tudi v slučaju slabega vremena, ker imamo na razpolago velik šotor za zabavo. Balinali bomo kot vedno po travi. Povabili smo tudi naše muzikante. Postoji možnost prenočišča na istem mestu in SPA kopanja po pikniku. Dobrodošli v prelepi ta kraj, mi vas pričakujemo

Pokrovitelja srečanja sta: Slovenska zveza na Švedskem in Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Vabimo prav vse; starejše, mladino in otroke, dobrodošli na piknik.

Vabimo tudi goste iz sosednjih društev, veseli bomo vaše udeležbe na srečanju.

Za dobro zabavo, hrano in pijačo bo poskrbljeno.

Obvezno prijavite udeležbo Cirilu! Tel: 0457 -771 85

S seboj prinesite veliko dobre volje in veselja, ostalo boste pri nas dobili.

Dobrodošli med nas

Vodnjak na Štanjelskem gradu

PLAN DELA 2012

25. avgusta: Barnakälla, srečanje vseh generacij in tradicij slov. piknik.

27. oktober, Folkets hus v Olofströmu. Oktoberfestkoncert in Vinska trgatev. Koncerti MoPZ Franc Zgonik iz Branika iz Slovenije. Nastopa tudi pevski zbor Planika iz Malmöja.

Koncert MoPZ Franc Zgonik v sodelovanju z občino Olofström v foaje v Folkets husu ali pa v švedski protestantski cerkvi.

17. novembra, sestanek UO Slovenske zveze.

22. decembra, miklavževanje. Likovna sekcija:

Od avgusta – decembra krožek likovne sekcije 3 sobote v mesecu. Vabimo zainteresirane. Od 14–18.00 ure.

Društveni prostori so odprti, ko ima likovna sekcija krožek, to je v sobotah od 15.00 ure naprej.

ČLANARINA za leto 2012

Do sedaj je 85 družin plačalo članarino! **220 kr** je članarina za družine in za tiste, ki plačajo tudi za svoje vnuke

140 kr pa plačajo posamezniki.

BANKGIRO: 233 - 5503

ali na PlusGiro 73 23 65 - 2

SLOVENSKE MAŠE

V nedeljo 30. septembra bo slovenska maša v Olofströmu ob 11.00 uri, v Nybru ob 16.30 uri.

Slovenski dušni pastir Zvone Podvinski vas vabi da pridete k sv. maši. Po maši vas vabimo na kavo v društvene prostore.

Slovenska katoliška misija

Naslov: Parkgatan 14, 411 38 Göteborg.
g. Zvone Podvinski, tel: 031- 711 54 21
mobilni tel: **0708 – 278 757**
E-mail: zvone@kristuskonungen.se

PENZION, SOBE V OLOFSTRÖMU

Miran Rampre, mobil: **0733-84 0823**
E-mail: holje.bungalow@oktv.se

Važni naslovi

Urad Vlade RS
za Slovence v zamejstvu in
po svetu

www.slovenija-danes.slovinci.si/
email: urad.slovinci@gov.si

Veleposlaništvo RS
v Stockholmu

Telefon: 08 – 545 65 885, 08 - 54565 886,

Telefaks: 08 – 662 92 74

Naslov: SLOVENIENS AMBASSAD,
Styrmansgatan 4, 114 54 STOCKHOLM

www.stockholm.embassy.si

E-mail: vst@gov.si

POSEBNO OBVESTILO **UKINITEV VELEPOSLANIŠTVA** **RS V STOKHOLMU**

Predsednik republike Danilo Türk je podpisal ustrezne sklepe za zapiranje štirih veleposlaništev. Za zaprtje švedskega in ne danskega veleposlaništva so se odločili, ker ima Danska pri naš veleposlaništvo, medtem ko ga je Švedska zaprla.

Slovenija s predsednikovim podpisom ustreznih sklepov zapira veleposlaništva na Švedskem, Finskem, Portugalskem in na Irskem, je sporočil zunanji minister RS **Karl Erjavec**.

Posebej je pojasnil odločitev, zakaj se zapira veleposlaništvo na Švedskem in ne na Danskem. Kot je povedal, so se držali načela recipročnosti. Švedska je precej bogatejša država od Slovenije, pa je kljub temu pred časom zaprla svoje veleposlaništvo v Ljubljani. Danska pa ima veleposlaništvo v Ljubljani in zato se jim je zdelo prav, da ga tudi Slovenija ohrani na Danskem. Poleg tega ocenjujejo, da se lahko Skandinavijo ravno tako pokrije iz Danske.

Večja vloga častnih konzulov

Pri tem je Erjavec napovedal, da nameravajo okrepiti funkcijo častnih konzulov. V pripravi je že sprememba zakonodaje, po kateri bi jim dali več pooblastil in bi tam, kjer je močno prisotna slovenska skupnost, reševali te zadeve tudi prek častnih konzulov.

URADNI LIST

1839. Ukaz o zaprtju veleposlaništva Republike Slovenije v Kraljevini Švedski, Stran 4495

Na podlagi 102. člena ter prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06) in prvega odstavka 14. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08 in 108/09) izdajam

U K A Z **o zaprtju veleposlaništva** **Republike Slovenije v** **Kraljevini Švedski**

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Kraljevini Švedski se zapre s 15. septembrom 2012.

Št. 501-02-4/12-2

Ljubljana, dne 6. junija 2012

dr. Danilo Türk l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Obvestilo urednika:

Upamo, da nas bodo obvestili, kam naj se obrnemo po 15. septembru, saj je samo še 1 mesec do zaprtja Slovenskega veleposlaništva-AMBASADE v Stockholmu.

Do sedaj nismo dobili niti enega odgovora na naš protest na vse organe državnih oblasti v Sloveniji.

Vaša pisma

Pismo in prošnja naše članice Ane Mahajnc iz Maribora

V veliki kuverti nam gospa Ana pošilja pismo in verski tisk DRUŽINO, ki smo jo pustili v društvenih prostorih, kjer jo člani lahko preberejo.

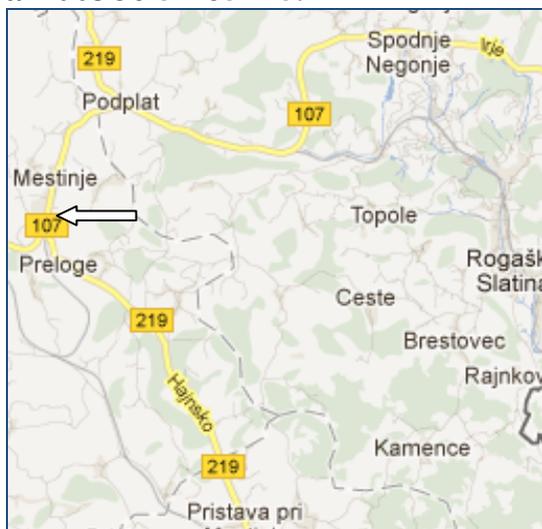
Obenem nam je posredovala naslednjo prošnjo za objavo:

PRODAJA OBJEKTA

Moj brat Franci Mahajnc prodaja ali da v najem prostore (cca 700 m²) v katerih je bila še do nekdanjega v pritličju trgovina z živili, v prvem nadstropju pa trgovina z oblačili, obutev in igračkami. V isti zgradbi je tudi bife, ki še deluje. Obenem prodaja tudi nekoliko večje novo skladišče, kjer se trenutno na dvorišču prodajajo rabljeni avtomobili. Obe zgradbi sta v kraju Mestinje med Rogaško Slatino in Šmarjem pri Jelšah in to ob glavni cesti in železniški postaji s parkirnimi prostori.

Informacije in kontaktna oseba:

Mahjnc Franci in Marija,
Hišni tel: 00386 38190400
Mobil: 00386 31 314389
ali 00386 51 654159

ČESTITKE

ZLATA POROKA v OLOFSTRÖMU

V juniju sta LUCIJAN IN GRACIELA CAH iz Olofströma praznovala zlato poroko- 50 let skupnega življenja. Zlato poroko sta praznovala v društvenih prostorih v krogu prijateljev, sorodnikov in znancev.

OKROGLA OBLETNICA

V juniju je Greta Semprimožnik iz Hästvede praznovala okroglo obletnico -70 let. Praznovala je v veliki dvorani v krogu sorodnikov in prijateljev.

ČESTITKE VSEM OSTALIM

Prav tako čestitamo tistim članom društva ki so in bodo praznovali letos okrogle in druge obletnice. Z željo, da bi vas zdravje, sreča in veselje spremljali na vaši življenjski poti. Bog naj vam podari milo zdravje!

SPLETNA STRAN VELEPOSLANIŠTVA RS V STOCKHOLMU

<http://stockholm.veleposlanistvo.si/>

Verjamemo, da več kot polovica naših članov še nikdar ni bila na spletni strani Veleposlaništva RS v Stockholmu, zato vam v tem glasilu objavljamo njihovo vhodno stran, da vas o tem seznanimo prej kot bodo zaprli slovensko ambasado v Stockholmu.

Spoštovani obiskovalci spletne strani Veleposlaništva Republike Slovenije v Stockholmu!

Slovenija in Švedska že desetletja razvijata prijateljske odnose, temelječe na sorodni mentaliteti, delavnosti, skromnosti, nenazadnje pa tudi na športnem duhu obeh narodov. Odnosi med državama so dosegli novo kvaliteto s pričetkom prizadevanja Slovenije za vstop v evro atlantske organizacije, ko nas je Švedska, ki je 1995 tudi sama postala članica EU, srčno podpirala v naših naporih.

Danes lahko govorimo, da sta državi znotraj EU tesni partnerici, s podobnimi pogledi na evropska in svetovna vprašanja. Ob obisku v Sloveniji leta 2006 je predsednik vlade Reinfeldt v pogovorih s slovenskim vodstvom ugotovil, da praktično ni vprašanja, o katerem se obe strani ne bi strinjale. Tudi obisk PV Pahorja v maju 2009 je potrdil visoko stopnjo medsebojnega razumevanja. Vezi med narodoma prav tako krepijo stiki na najvišji ravni, med katerimi je še živo v spominu obisk kralja Carla Gustafa XVI in kraljice Silvie v Sloveniji leta 2004.

Slovenija ima s Švedsko razvejane gospodarske odnose. Obseg trgovinske menjave med državama je v letu 2010 znašal 263 mio EUR. Od tega je izvoz na Švedsko predstavljal 170 mio EUR, uvoz iz Švedske pa 93 mio EUR. Nekateri med najvidnejšimi slovenskimi izvozniki so Adria Mobil, Revoz, Gorenje, Acroni, Etra33, Krka, Brest pohištvo in Elan. Slovenija kot turistična destinacija je vse bolj zanimiva za Švede, ki imajo interes za planinarjenje, golf in obiske rekreativnih in zdraviliških centrov. Z uvedbo redne letalske linije iz Ljubljane v Stockholm se turistični

obiski v obe smeri večajo, vendar bi bilo mogoče na turističnem področju narediti še marsikaj.

Slovenski izseljenci, ki jih je na Švedskem približno 5000, so tekom desetletij predstavljali živo vez med dvema narodoma. Slovenska zveza in področna društva se požrtvovalno borijo za ohranjanje slovenstva, pri tem pa se vse bolj kaže potreba po novih pristopih, ki bi povezali tudi drugo in tretjo generacijo.

Gospodarsko sodelovanje

Švedska je najpomembnejši gospodarski partner Slovenije v Skandinaviji. Glede na podatke o blagovni menjavi v letu 2009 je Švedska 22. najpomembnejši zunanjetrgovinski partner Slovenije.

V letu 2009 je na obseg blagovne in storitvene menjave med državama zelo vplivala svetovna finančna in gospodarska kriza. Obseg blagovne menjave je znašal 251 mio EUR oziroma skoraj 20 % manj kot v letu 2008. Vrednost slovenskega izvoza blaga na Švedsko je bila 143 mio EUR, vrednost uvoza iz Švedske 109 mio EUR. Obseg storitvene menjave je v letu 2009 znašal 64 mio EUR oziroma 18 % manj kot leta 2008. Vrednost izvoza storitev na Švedsko je znašala 34 mio EUR, vrednost uvoza storitev iz Švedske 30 mio EUR.

Po podatkih Banke Slovenije je kumulativna vrednost švedskih investicij v Sloveniji konec leta 2008 znašala 48,3 mio EUR (konec leta 2007 43,1 mio EUR). Kumulativna vrednost slovenskih investicij v švedsko gospodarstvo je konec leta 2008 znašala 4,9 mio EUR (konec leta 2007 10,9 mio EUR).

*Osebe na ambasadi: Ronny Colner, asistent,
Vodja veleposlaništva: Metoda Mikuž,
Darja Slokar, I. sekretar*

TRIGLAVSKI POTOVALNI KOTIČEK

Letalo za Slovenijo

www.adria.si

Obvestilo urednika: Letalsko vozovnico morate naročiti najmanj 2 meseca prej, dva- tri tedne pred poletom se vzdigne cena vozovnice tudi čez 100%.

Rezervacije in informacije iz Slovenije

tel.: 080 13 00 ali +386 (0)1 369 10 10

Ponudba: Ljubljana- Kopenhagen: 99€

SKANDINAVIJA INFORMACIJE:

ADRIA AIRWAYS

Tings Gatan 2, 256 56 Helsingborg

tel.: 042 - 28 47 78

faks: 042 - 14 47 78

mobil: 0708 - 28 47 78

E-mail: a.cvitan@adria-airways.se

Delov. čas: ponedeljek-sobote:10-16 ure

Adria Airways na letališču Copenhagen:

Terminal 2, F, Floor 2, Office 230,

2770 Kastrup, Denmark

Ticketing desk in e-ticket za Skandinavijo

tel.: & faks: 0045 32 51 59 59

mobil: 0045 26 88 99 48

E-mail: info@adria-airways.dk

Delovni čas: 2 uri pred odhodom letala

Vozni red velja:

Iz COPENHAGENA za Ljubljano:

v sredo, četrtek, petek, soboto: ob 9.50 uri

torek in nedeljo ob 18.45 uri

ponedeljek ob 6.55 uri (od 22/5- 15/7.)

ponedeljek ob 18.45 uri (od 16/7- 27/8.)

Iz LJUBLJANE za Copenhagen:

v sredo, četrtek, petek, soboto: ob 6.55 uri

torek in nedeljo ob 21.10 uri

ponedeljek ob 9.50 uri (od 22/5- 15/7.)

ponedeljek ob 21.10 uri (od 16/7- 27/8.)

Za vse informacije se obrnite na:

Ante Cvitan.

Srečno pot vam želi Adria Airways!

[/www.norwegian.se/](http://www.norwegian.se/) letalo za Zagreb.

<http://www.flygresor.se/>

Avtobusi

Adriaticbuss iz Stockholma, Göteborga, Kalmarja, Malmö, v soboto za (**Maribor OMV**) in Sarajevo: 011-105520 in 011-105545, www.adriaticbuss.com

FRANK BUSS

040 – 235155, 040-6119674

http: www.frankbuss.net

- v petek iz Malmö za Ljubljano ob 6.00 uri (fjärrbuss, Swebuss postaja v Malmöju).

- V soboto iz Ljubljane za Malmö, ob 16.15 (peron 28 v Ljubljani).

**JESENSKI DOPUSTI
V SLOVENIJI**

Turistična agencija LAGUNA, Izola

Istrska vrata 7, SI-6310 Izola

www.laguna-sp.si

Telefon: 00 386 5 640 0278

Mobil: 00 386 41 412 611

E-naslov: laguna1@siol.net

Malo za šalo malo zares.....

Kriza, kriza, povsod SAMA KRIZA...

Velike penzije so zmanjšali, ostali so na.....

Kot smo slišali skoraj polovica Slovencev stoji v vrsti, da pridejo v vlado... Vsi bi radi komandirali, ma tam kjer je veliko kuharjev bo redek golaž in polenta....

Slovenski recepti iz stare kuharske knjige

☆ *Slovenska imena mesecev po priliki* ☆
” Julij je Mali Srpan, Avgust je Veliki
Srpan, september je Kimavec.”

ČEVAPČIČI

SESTAVINE (za 8 oseb)

2 kg mletega mešanega mesa (i Sverige använder vi blandfärs, då blir čevapčiči saftigare), sol, 10 strokov česna, ščepec pecilnega praška-bakpulver, 2 žlici olja, pivo – 2 dl.

Priprava:

Mleto meso damo v posodo, kjer bomo meso mešali. Posolimo, popramo, dodamo stisnjen česen in dobro pregnetemo. Poskusimo, dodamo še sol in poper, olje, če je treba, zalijemo s pivom in spet gnetemo. Ponavljamo, dokler nam ni okus všeč. Enakomerno posujemo po masi malo pecilnega praška, da je masa bolj elastična. Dobro premešamo in pustimo malo stati. Oblikujemo čevapčiče ali pleskavice in spečemo na grilu- žaru-roštilju.

RIBA S KROMPIRJEM

Čas priprave: 1,5 ure. Za 4 osebe

SESTAVINE

1 kg kuhanega krompirja, 4 glavice mlade čebule, večja vejica peteršilja, 1 riba (800-1000 g), mleti poper, 2 žlici limoninega soka, 6 žlic olivn. olja.

Priprava:

Krompir olupimo, operemo in narežemo na tanke kolote. Mlado čebulo olupimo, peteršilj pa narežemo skupaj s čebulo. Orado očistimo, dobro osušimo, popramo, solimo ter pokapamo z limoninim sokom. Pečico segrejemo na 180°C. Večjo posodo premažemo z olivnim oljem ter po dnu posode razporedimo polovico krompirja, ga začini s soljo in poprom ter po njem razporedimo pol mešanice čebule in peteršilja. Na krompir položimo ribo in jo posujemo s preostankom začimb. Po ribi razporedimo drugo polovico krompirja, začini s soljo in poprom ter poškopimo s 3- 4 žlicami olivnega olja. Vse skupaj pečemo 35 minut pri 160°C.

Krompir z bučkami

Čas priprave: 30-60 min.

SESTAVINE:

60 dag krompirja, 60 dag bučk, 4 stroki česna, olivno olje, 2,5 dl sladke smetane, jajce, 1 žlica masla, sol, poper, timijan.

Priprava:

Krompir skuhamo, olupimo in narežemo na rezine. Bučke narežemo na kolobarje in na hitro popečemo na olivnem olju. Česen narežemo na čisto tanke rezine. Pekač namažemo z maslom. Vanj izmenično polagamo krompir in bučke tako, da se rezine do polovice prekrivajo. Sproti začini s soljo in poprom ter potresemo s česnom in timijanom. V skodelici razžvrkljamo jajce, ga po okusu solimo in popramo, primešamo sladko smetano in prelijemo čez krompir in bučke. Okrasimo z nekaj vejicami timijana.

20 minut pečemo v pečici, ogreti na 200 stopinj.

Moj domači kruh

SESTAVINE:

75 dag moko, 25 g svežega kvasa, 2 čajni žlički sladkorja, 3 čajne žličke sol, okoli 0,5 l mlačne vode, 1 jedilna žlica olja (navadno ali pa olivno).

Priprava:

V skodelico nadrobimo kvas, dodamo žličko sladkorja in malo mlačne vode. Premešamo in pustimo, da na toplem kvasec vzhaja. V skledi zmešamo moko, žličko sladkorja in sol. V sredini naredimo jamico, vanjo vlijemo olje in kvasec, malo premešamo in dolijemo mlačno vodo. Točna količina vode je odvisna od moko same. Z el. mešalcem testo gnetemo toliko časa, da dobimo elastično testo, ki samo odstopi od sklede. Nato ga še ročno pognetemo v obliko hlebčka in pustimo vzhajati v skledi za vzhajanje toliko časa, da naraste na dvojno količino. Ko je dovolj vzhajano, ga stresemo na pomokano površino in še enkrat na roke dobro pregnetemo. Oblikujemo ga v štruco in položimo v podolgovat model, obložen s peki papirjem. Model postavimo na toplo, da testo še enkrat vzhaja. Vzhajano testo postavimo v predhodno ogreto pečico na srednjo rešetko in 15 minut pečemo pri temperaturi 220 stopinj, nato pa še 20 minut na 200 stopinj. Pečen kruh s pomočjo peki papirja vzamemo iz modela in odložimo na rešetko, da se ohladi. Pri vsaki peki kruha obvezno vtaknem v pečico posodico z vodo za večji volumen in bolj rahel kruh. Če testo, tik predno gre v pečico, malo omočimo s toplo vodo, je skorjica še bolj okusna in hrustljava.

Kdor ne pije,
ni Slovenc!
Kdor ne poje,
ni Slovenc!
Kdor se ne smeje,
ni Slovenc...

Alpski kotiček smešnic in vicev

Najboljši vici so prav
prostaški,
toda najokusnejši
pršuti so pa kraški,
Ne pozabi na pravilo
zlato in prepusti
drugemu lopato!
Ha, ha, ha

DOBER NASVET

Kako lahko žena poskrbi, da mož ostane vedno doma?

Čisto enostavno: "Sprazni mu denarnico in jajčka!"

UMRL JE

Na kmetiji se je stari oče obesil na podstrešju svoje hiše. Mati je poslala malega Mihca k župniku v vas z namenom, da mu pove za smrt dedka.

"Toda nikakor ne smeš povedati, da se je obesil!" mu je zabičala mama.

Ko je Mihec prišel v župnišče je rekel: "Gospod župnik, mama me je poslala, da pridete k nam, ker je umrl dedek!"

"Kaj?" se je začudil župnik. "Ali ga je gospod poklical k sebi?"

"Ja, z lasom ga je ujel!"

MINISTER IN MESAR

Pride g. minister v mesarijo in naroči krvavice. Mesar postavi prašičje stegno na stroj in ven pridejo klobase. Minister se nato pošali na mesarjev račun in reče: "Škoda, da vi nimate takšnega stroja, da daš na stroj klobaso, ven pa pride pujs." Mesar ga strogo pogleda in mu odvrne zbadljivo: "Ne, takšnega je imel pa vaš oče!"

NAGOVARJALA GA JE

Sumljiva ženska je na cesti ogovorila župnika in mu rekla: "Ali bi hoteli malo zabave z menoj?" "Dragi otrok, ti si pa naletela na napačnega! Prvič: Nimam denarja, drugič: bog tega nima rad, tretjič..."

»Dobro, dobro...« ga je prekinila ženska, »že prvi razlog je dovolj!«

GREŠNICA IN KAPLAN

- Gospod kaplan, grešila sem! -
Povej, dete moje, svoj greh.

- Nosim prekratko mini krilo. -
No, saj to pa ni tak greh.

- Ampak, gospod kaplan, jaz
spodaj le redko nosim hlačke.

- Jezus Marija, to je pa hud greh.
Za pokoro zmoli tri Oče naše,
tri Zdrave Marije pa še deset pre-
valov po sredini cerkve boš nare-
dila!

V ŠOLI

V šoli se učijo rime. Učiteljica vpraša, če kdo pozna kako rimo. Vsi utihnejo, le Janezek vzdigne roko. Pa reče Janezek: V morju plava kit, iz vode mu gleda rit. Učiteljica reče: dobro Janezek, samo drugič skrajšaj zadnjo besedo, da vic ne bo grd, napri-

mer: V morju plava kit, iz vode mu gleda r.. Saj bi vsi vedeli, kaj misliš. Učiteljica vpraša, ali še kdo ve kakšno rimo. Vsi utihnejo, samo Janezek dvigne roko. Janezek spet reče: Po cesti gre Franc iz Bleda, iz hlač mu pimpek g.....

SPOLNA VZGOJA

Tonček je prišel iz šole in povedal, da so imeli prvo uro spolne vzgoje. "In kako je bilo?" je vprašal oče. "Najprej je prišel župnik in nam razložil, zakaj tega ne smemo delati. Nato je prišel zdravnik in povedal, kako tega ne smemo delati. Za njim pa je v razred prišel še ravnatelj in povedal, kje tega ne smemo delati!"

MLADI GORENJC

Mlado deklico je Gorenjec končno pregovoril, da se je usedla v njegov avto in sta se malo peljala... Potem je parkiral in jo je prijel za roke, jo pogledal globoko v oči. Zadrhtela je. Srce ji je začelo hitreje utripati in Gorenjec ji je zašepetal: "Ni mi lahko, toda nekaj te moram vprašati." Deklica vsa v pričakovanju reče: "Naj ti ne bo nerodno, kar vprašaj me." Gorenjec vpraša: "Ali boš dala kaj za bencin?"

Grad Štanjel

Grad Štanjel, ki utrjuje zahodni rob vasi, sodi med najpomembnejšo palačno-fevdalno arhitekturo na osrednjem delu Krasa. Srednjeveški grad je bil vključen v obzidje iz 15. stoletja, ki je obdajalo naselje. Med prvimi lastniki gradu so omenjeni plemiči Edlacherji in grofje Thurn. Od leta 1508 do 1810 so na gradu živeli baroni Cobenzli. Nasledili so jih grofje Coronini iz Kromberka, za njimi pa so prišli še graščaki vitez Krištof de Zahony, grof Ritter, vitez Jožef Fabiani, grof Melzi, baron Sessel in baron Parisi.

Grad je s prezidavami in širjenjem, s čimer so začeli grofje Cobenzli v 16. stoletju in vse do konca 17. stoletja, pridobil značaj palače. Zgolj v grajskih kletih so ostale strelne line, v pritličjih in nadstropjih pa se je uveljavila udobna rezidenca s pravokotnimi okni v kamnitih okvirih ter ovalnimi in ležečimi pravokotnimi odprtini v mezaninu. Ostanki prvotnega gradu so vključeni v zahodno stran sedanjega renesančnega poslopja. Zahodni grajski trakt je po svoji zasnovi iz 17. stoletja izredno reprezentančen. V njegovem pritličju se nahaja najpomembnejša grajska dvorana, medtem ko sta prvo in drugo nadstropje služila predvsem kot stanovanje fevdalnih gospodov, pritličja pa za kuhinje in shrambe. Za njegovo zunanjo podobo so bili velikega pomena rezljani »špirovci«, na Krasu in Brkinih razširjene ter poslikani opečni deli nadstreškov. Severni grajski trakt je bil drugačen, razčlenjen na posamezne stanovanjske enote, tam pa so bivali gostje in služinčad. Celotno stopnišče so nekoč krasile balustradne ograje, ki jih restavrirajo. Osrednji štanjelski trg med cerkvijo

in gradom dopolnjuje pred kratkim obnovljeni »kvadratni stolp«, v katerem so odkrili staro grajsko »štirno« za vodo.

Med leti 1920 in 1935 je grad preurejal Maks Fabiani. Po njegovi zamisli je grad postal večnamenski objekt s sedežem občine Štanjel in z drugimi javnimi službami. Tu so bili občina, šola, knjižnica, zdravniška ordinacija, na grajskem dvorišču pa so se odvijali poletni plesi, koncerti in gledališke predstave. V drugi svetovni vojni je bil grad precej uničen. Novembra 1944 se je v Štanjelu z Nemci spopadla Kosovelova brigada.

Obnovitvena dela so se začela v drugi polovici 20. stoletja. Leta 1988 so v obnovljenem krilu baročnega vzhodnega palacijja odprli Galerijo Lojzeta Spacala po načrtih arhitekta Nade Šumi. Galerija je nastala s pomočjo donacije slikarja Lojzeta Spacala (1907–2000) občini Sežana leta 1988. Na ogled so postavljena slikarjeva dela (52 slik, 78 grafik in 1 tapiserija), ki predstavljajo več kot 50 let Spacalovega likovnega ustvarjanja, začeni z letom 1937.

Grad je z osrednjim štanjelskim trgom in s cerkvijo nepogrešljiva sestavina mestnega dela Štanjela.

Štanjel je slikovito kraško naselje v Občini Komen. Je terasasto razporejeno proti vrhu 363 m visokega griča Turn.

ROKOVNJAČI

ROMAN

Josip Jurčič (1844 – 1881) in

Janko Kersnik (1852 -1897)

Veliko ljudi rado prebira povesti in pripovedke iz starih časov v Sloveniji. Tokrat smo začeli z romanom o rokovnjačih, ki opisuje rokovnjaštvo, kar bi pravzaprav bila neka oblika razbojništva. Kaj in kako se je to dogajalo boste spoznali sami, če boste prebirali naš Slovenski glas....

Kobilar z Oblok prebledi. Strah ga je bilo pred tem možem, ki vse vé, še ono, kar se je godilo, ko ni nikogar zraven bilo. Zatorej hitro brez vsake besede poseže pod pazduho in iz tamošnjega žepa privleče še eno mošnjico denarjev ter jo s strahom položi pred onega. »Tako je!« reče rokovnjaški glavar, a ne stegne roke po mošnji, ne pogleda je odznotraj, temveč jo porine kobilarju nazaj, primakne še od kupčka pred seboj, kar je mogla pest zgrabiti, in reče: »To imaš za zdaj. Glej, da se pri meni zmerom več naravnost zasluži kot za hrptom. To je več, kot si mislil, da dobiš.

Če boš pa še kdaj poskušal sam plačevati se, utegneš rokovnjaško plačilo dobiti. Poznaš, kákov je?«

»Mojster Groga, nikoli več!« reče skesano Tone in hoče oditi z novci. A glavar Groga mu veli:

»Stoj in poslušaj! Veš, kje je Kolovec?«

»Vem.« »Drevi od enajstih do dneva čakaj pri cesti med Kolovcem in rovska cerkvijo. Eden naših ti prižene konja. Tega zajahaj in prodaj ga, za kolikor moreš, a ne blizu. Jezdi v Trst ali na Reko. Dvajset tolarjev prineseš meni, vse drugo je tvoje, konj je vreden več kot trikrat toliko.

Dobro pa jahaj, da te ne zasledijo.

Suho cesto imaš. Hodi!«

Ko je Tone iz hiše in veže korakal, slonel je zunaj ob zidu Blaž Mozol, katerega je bila mrzla voda iz Bistrice, s katero so mu glavo prali, zopet k življenju obudila.

»O, Rajtguzen, Rajtguzen, kam pa greš, čakaj me no!« reče Blaž z bolno vinskim, slabim glasom.

Tončku pa, rokovnjaškemu pomočniku pri konjskih tatvinah, zdaj niti na misel ni prišlo, da bi se zarad onega imena Blažu ustavljal, temveč gledal je, da je brž od hiše prišel.

Notri v izbi je krčmar rekel Grogi: »Ali je pametno, da se brez brade in tak, kakor si zdaj, kmet, pokažeš svojim ljudem?«

»V, naglosti nisem mogel drugače, sicer bi mi bili tega pijanca Blaža ubili, a to bi mi ne bilo še pogodu. Potrebujem ga še sam. Dobodi mi papirja, pero in tinto.«

Precej dolgo je trajalo, preden je krčmar prinesel papirja in drugega pisala. Groga nariše na papir veliko roko, podnjo konjsko glavo in napiše pod oboje, da glavar rokovnjačev razpisuje 60 frankov tistemu rokovnjaču, ki še nocoj kolovškemu oskrbniku onega konja ukrade, ki ga je danes jezdil.

»To moraš ponoči na Gavričevo hišo nabiti, « reče krčmarju.

»Oni razpisujejo po beraških trideset frankov na mojo glavo; jaz jim hočem pokazati, da na njih konja glavo še enkrat toliko razpisujem in jo še tisto noč imam! Čez nekaj dni razpišemo ravno toliko na Gavričevega psa!«

»Kdaj moram to nabiti?« vpraša krčmar oprezno in skoro boječe.

»Še nocoj, po polnoči, zjutraj ali kadar moreš.«

»Pa če me kdo vidi?« »To bi bilo neumno.

Le glej, da boš tako storil, da te nihče ne bode videl. Lepše je in bolj po naše, Jošt!«

Peto poglavje

Na vzhodu od Kamnika sta stali ob stezi, po kateri se čez hribe peš hodi proti gradu Kolovcu, nekako v sredi pota vzgor, na pol v hosto potisnjeni dve kmetski hiši, malo bolj ko streljaj na dvoje, samotno. Tu sta od nekdaj gospodarili dve kmetski rodovini: Mozoli in Paleži. Bili sta dve tlake in desetine svobodni naselbini, oddavnaj premožni in v okolici veljavni, celo pri kamniških meščanih čislani ljudje. Ali v tem času, ko se je naša povest vršila, videti je bilo, da bode moški rod obeh rodovin izumrl in da prideta lepi kmetiji v tihem, zavetnem in

rodovitnem žlebu na tuja imena. Paleževa hiša je že bila na tuje ime prešla. Nekoliko tednov pred začetkom naše povesti je bila na prodaji, ker je bil stari Palež umrl, a za njim ni nihče ostal nego sin, ki je prej študiral in zdaj bil na Dolenjskem nekje graščinski uradnik. Kupil je Paleževino mladi mož, ki smo ga mi v prejšnjem poglavju v kamniški Jošta Vlagarja krčmi po imenu Nande nekoliko spoznali, a ga tudi z drugim imenom zvati slišali. Za tedanje razmere, ko je bilo malo denarja v deželi, bilo je kmetiskim ljudem, ki so vajeni bili le z naturalnim gospodarstvom izhajati, celo mnogo, da je kupec Nande »Paleževemu gospodu«, poslednjikrat na svojem domu oglasivšemu se, brez težave polovico kupa na roko odštel, pa se je še delal tako, da je bilo videti, da še ni vsega okroglega od sebe dal. Drugo polovico je obljubil v dveh letih izplačati.

Sosedki Mozolki se je novi sosed s tem prikupil, da je toliko denarja precej štel in še nekaj imel. To se ve, da bi se ji bil še bolj, ko bi bil kar vse plačal. Ali ona je vedela, da so časi hudi. Sicer so pa pri Mozolovih novega soseda poznali tudi že nekoliko malega, preden je bil Paleževino kupil, pa, kakor omenjeno, ne mnogo. Kake dvakrat je namreč prej pri njih prenočil, večkrat podnevi mimo gredoč ustavil se pri hiši. Rekel je, da je kupec za vse: za voli, za žito, za platno. In mati Mozolka mu je verjela, stric Blaž Mozol pa tudi, ker njega je pri Joštu v Kamniku ali drugje vselej rad pit povabil. Blaž je dalje vedel, da ga Jošt Vlagar tudi pozna, tega Nandeta, da je kupec, daleč čez Ljubljano sloveč mož, Štajerec. Zakaj je v to samoto zahajal k Mozolovim, zakaj je naposled sosesčino Paležev kupil in se tu hotel kot kmet naseliti, tega Nande Mozolki sicer ni precej naravnost rekel. Ali žena je že toliko odprte oči imela in svet poznala, da je videla pravi vzrok. Da bi mu tu v rovtah kraj tako dopadel, njemu, ki je bil bele ceste in ravnice vaju, tega žena ne bi bila verjela. Tudi je bila Paleževina preveč opuščena, da bi se je bil denaren človek, ki ni bil od mladih nog tu vaju, polakomnil, čeravno je bila dobra in velika lastnina. Dalje je bil Nande res podoben bolj možu, ki z lahkim kupom in prekupom denar služi, nego li kmetu, ki ga težko oranje v teh hribih veseli.

Temveč, kakor je žena opazila, vlekla ga je njena devetnajstletna hči Polonica. To

navsezadnje ni bilo težko uganiti, ker so videli vsi, videl stric Blaž Mozol, ki ni mogel nobene primolčati, videla je dekla in videl je hlapec in slišal je celo mlajši bratec.

Gospodinja Mozolka ni ugovarjala zoper to najdbo, molčala je in čakala, kdaj Nande kaj poreče.

Kajti, ker je denar imel in je bil videti, nu, tak kakor drug človek, zdelo se ji je, da bi bil že še dober, da se za zeta vzame. Posebno to je bilo kmetici vdovi pogodno, da hči, ako soseda vzame, ne pojde daleč od hiše, temveč njej, materi, lahko na stare dni še zmerom pomaga pri tem in onem, Za to, da hči ostane blizu pri domu, imela je Mozolka še en razlog, velik, a ne vesel. Sinovi so ji bili razen enega vsi pomrli. A še ta ostali edinec, Pavle, dve leti mlajši od Polonice, bolehal je že na prsni in bati se je bilo, da pojde za isto boleznijo kot oče in bratje mu s tega sveta, da torej drugega naslednika ne ostane kot Polonica, katera je bila zdrava in čvrsta kakor mati. Če Pavle tudi umrje — in mati Mozolka je bila smrti v svoji hiši tako vajena in morda toliko bolj trde nravi, da je o tem mogla brez solz premišljevat — more vsaj Polonica obe posestvi združiti v eno.

In tolažilna misel je bila za gospodarno, krepko ženo vsaj ta, da potem bode oboje to kmetovanje vkup kakor majhna graščina veliko.

Ena stvar pa vendar ni bila Mozolki nič po volji. Nande je bil tako malo na novem kupljenem domu in se je tako malo brigal za urejanje kmetovalstva na pridobljenem svojem posestvu, kakor da bi ga nič ne veselilo. Po več dni ga ni bilo, niti ob nedeljah ne, in najrajši je prihajal na večer, da bi potem zjutraj spet izginil po svoji »trgovini« ali bogve kam. Treba je bilo jaro žito sejati, a sejalo se ni nič. Po njivah je trava rastla, a v hlevu niti še živine ni bilo, na gredi niti ene kokoši, v svinjaku nič živega razen podgan. Orodje pa, kar ga je bilo pri hiši,

rijavelo je po kotih. To Mozolki ni bilo nič po volji, kajti žena je bila tistih ena, ki je ravno tako ljubila voli v hlevu, rejene prašiče v svinjaku in polje, lepo zorano in obsejano, kakor svojo hčer ali svojega sina.

Kajti ko ji je bil lani na spomlad junec poginil, h kateremu je mislila ravno na kamniškem semnju par prikupiti, da bi se voziti učila, žena ni nič manj jokala kot predlanskim, ko ji je bil že tretji sin umrl.

Hlapec France je trdil, da je bilo solzá za juncem še več nego li solzá za sinom.

Ko jo je torej novi sosed enkrat vprašal: »Mati, ali mi boste dali Polonico?« bilo ji je to vprašanje po čudi, vendar je dela svoje precej debele roke in do komolca od sonca zagorele lahti navzkriž pod prsi in vprašala: »Na kaj jo pa jemlješ?

Kje boš kaj zelja in repe pridelal za v kad in žita za v malin?

In kje imaš kakšno kravo za mleko? Ali misliš, da jo bom pustila, da bo s piskrčkom hodila dol v vas ponj?«

»To vse bova s Polonico napravila, denarja mi ne manjka,« reče Nande.

Žena se z grohotom zasmee, ali dobrovoljno.

»Kajpak! Moke bosta kupovala! Kakor kakšna kamniška štacunarica bo moja hči od kupička živela? In potlej: tudi greh je za take reči denar izmetavati, ki doma same zrastejo, če se človek giblje in zemlje ne pusti tako pregrešno v plevelu zarastene, kakor jo puščaš ti. Kaj vendar misliš? Čemu ti je kmetija, če ne kmetuješ?«

»Sam ne morem, še imam pri svojih kupčijah dosti potov in opravkov: zato mi pa Polonico za ženo dajte, da mi ona domovino zgospodinji, kakor je prav, ona zna, naj začne. Saj vas ne vprašam za doto, samo da mi daste Polonico.«

»E kaj! Imela bo, kar se spodobi, vprašaj ali ne vprašaj ti ali kdor je. Na prazno je pa ne dam in ko bi imel ti denarja kakor francoski cesar, da boš vedel. Mudi se ji tudi ne, saj je je doma treba. Kadar ona gre iz hiše, moram precej še eno deklo vzeti.

Le ti se prej kmetovanja loti, pa pusti vse letanje po svetu bogve kod in kaj. Tisto ni za poštenega človeka, mislim jaz, da boš vedel.«

»Sam, brez gospodinje, ne morem kmetovati,« reče Nande tako ponižno, da je kmetica mislila: ta se bode dal okoli prsta oviti.

»Kaj si rekel? Sam ne moreš? Kako sem pa jaz sama mogla, ko mi je mož umrl in mi je še pustil kopo majhnih otrok?

In še prej, ko je leto in dan bolan lazil okoli, ne živ ne mrtev, sama kost in koža, za nobeno delo, le za jed in za potrato?

Vidiš, in sama sem kmetovala in ne more mi nihče očitati, da sem kdaj pol groša dolga naredila. Jaz sem ženska. Ti si pa mož, a praviš, da ne bi mogel sam začeti, ko bi ti vendar nekoliko tudi od naše hiše pomagali? To ni nič! Pokaži prej, kakšen kmet boš, kako znaš delo v roko jemati, potlej te bomo pa ženili!«

Tako je mati Mozolka govorila. In pri tem je ostalo, ker novi priseljenc na sosesčini ni hotel že precej kmetovanja začeti, temveč je kakor prej vedno več zdoma bil nego pri domu. Ni se ženil, ali ker je bilo kakor zmenjeno, da je ženin Poloničin, zahajal je Nande vedno k Mozolovim, tako da je bil več pri njih nego na svojem novo kupljenem domu.

Polonica je bila krepka, zdrava dekle, v mnogem oziru čisto materina hči. Nandeta vzeti je bila precej od kraja pripravljena, ko ga je spoznala, ko jo je prvič ogovoril, saj je bil čeden človek in ubog tudi ni bil. A zarad tega bi se od kraja ne bila dolgo jokala, ko bi bila zvedela, da Nandeta ne bode več k hiši. Pride pa drug, če hoče, če neče, pa vseeno, bila bi rekla.

Jezilo bi jo bilo, to se ve, že nekoliko, že zarad razžaljenega samoljubja, da bi jo bil pustil. Ali deklica je bila tudi, kakor so druge: moža dobiti je hotela, čeravno strasti v njej od kraja ni bilo niti ne preobilice nežnih čutil. Polonica je imela od malega polne roke dela, misliti niti ni utegnila. Tudi so jo z osorno besedo na delo gonili, torej je ni imelo kaj navaditi že izprva mehkosrčnosti in vzbuditi potrebe ljubezni. Malo je od kraja govorila z njim, kadar sta bila ali sama ali kadar sta bila v družbi. Ali kadar se

mu je nasmejala, da so v gladkem, lepem, pak zagorelem licu naredile se nepopisno ljubeznive jamice in so se pokazali med rdečimi ustnicami beli zobje, a se ji pod velikimi obrvmi najlepše črne oči zaiskrile, bil je tuji sosed Nande ves ognjen od ljubezni do nje in rekel je, da mora njegova biti, ako se ves svet protivi. Ta čas ga je tudi ona posebno pogledala, rada pogledala, čudeča se njegovim besedam.

In ker je te besede mnogokrat slišala, verovala jim je, verovala tem bolj, ker je ta mož prvi bil, ki ji je podobno govoril.

In verovala je, da jo ta mož ljubi, kakor bi je najbrž nobeden drug ne ljubil tako močno.

Polonica, hči samotne kmetijske hiše, ni mnogo shajala se z drugimi ljudmi. Poznala je fante ali mlade moške od nedelje s pota od maše, ki pa ni bil dolgo skupen, iz semnja, kamor je bila nekatere krati šla, in iz nekoliko takih prilik. A kolikor jih je poznala, nobeden ni govoril tako lepo o ljubezni kakor ta Nande. Zato ga je vedno rajša imela, ako mu tudi tega ni pripovedovala. Sram jo je bilo pokazati se mu. Nadalje pa je bila tudi mati povedala natihoma svoji hčeri z brezobzirno odkritostjo in kmetijsko iskrenostjo, ki nima navade stoprav primernih besedi iskati, kadar je treba vso resnico povedati: mati Mozolka je bila hčeri jasno in brez izbire besedi razložila, v kaki nevarnosti so dekleta pred moškimi in zakaj in kako je treba varovati se ji Nandeta dotlej, dokler gospod fajmošter pred oltarjem ne položi štole čez njiju roke.

Čista kakor čuvarica vestalskega ognja, poznala je Polonica vendar že po materi življenje in se čuvala. Na videz je bila hladna, v istini pa vse je gorelo v njej. To je strast Nandetu le množilo in — kakor je pri takih prilikah navada — rotill se ji je, da mora njegova biti, in bil ves v plamenu kakor mladič dvajsetih let.

Zakaj je torej ženitev odlašal? Kakšni so bili tisti opravki, ki jih je po svetu imel, da ga ni bilo doma? O tem Nande Polonici ni rad odgovarjal in to jo je nekoliko peklo poleg tega, da je radovedna bila; čeravno ne tako močno kot druge ženske, kajti močno radovedne ženske baje da težko izkušnje premagujejo.

Tisti pak, ki je imel živo protivnost in čudno sovražnost do tujca ženina, bil je Pavlek, sedemnajstletni brat Poloničin, rahel, tankokožen mladenič, kateremu so vsi sosednji ljudje iz obraza v obraz rekali: »E, Pavlek, kako

si zelen, kako si bled, ti pojdeš za očetom v krtovo deželo, škoda zate; mar bi živel!« Pavleka je taka kmetijska bolniška tolažba sicer jezila, a še bolj ga je jezilo, da ta njemu zoprni tujec v njegovo rojstno hišo hodi in da je sestra tako neumna, da ga ne zapodi! Instiktivno je dečko Nandeta sovražil, da mu niti odgovarjal ni, ako ga je ta ogovarjal. Ali ker je bil Pavlek najmlajši pri hiši, niso ga dosti vprašali za svet in za to, ali ima dobro in slabo mnenje o kom. To je menda tudi snubač hitro opazil, zato se s časom niti več trudil ni, bratca zase pridobiti. Poleg njega je bil tudi stric Blaž od kraja protivnik Nandetu.

Stric Blaž Mozol je bil pravzaprav nekakov nepotrebnik pri hiši. Svojo doto je bil zapravlil in zapil na veselicah in nedeljskih popoldnevih že večidel za časa gospodarstva svojega brata. Njegova svakinja bi ga bila torej smela od hiše zapoditi; ali mislila je: naj sedi tu, kam hoče iti, delati se mu dosti ne ljubi, jesti mu imamo kaj dati, hvala bogu. Tako je bil Blaž pri hiši kot stric, svetovalec, pomagač in postopač. Blaž se je zvesto doma držal, dokler ni kak denar kje zaslužil ali dobil, kateri ga je z neznanom silo brž v krčmo gnal. Tudi Blaž je imel glas v svetovalstvu Mozolove hiše, čeravno le bolj posvetujoč glas, ker zgodilo se je zmerom le tisto, kar je mati Mozolka ukrenila. Ker izpregovorjena beseda pri ljudeh zmerom več ali manj izda in nekoliko nje obvisi, bil bi se tudi Blaž nekoliko protivil zoper to, da se ta čudni tujec hoče ženiti na Mozolovini. Ali Nande je bil spoznal, kje je strica Blaža potipna stran. Pogosto ga je na vino povabil, in za vino, surovo ali žgano vino, bi bil Blaž dušo dal, nikar pa svoje nečakinje, katero je pa sicer rad imel. Blaž se je tolažil, da, kdor žejnemu bližnjemu rad vina plača, tak ne more zel človek biti, in če je

tudi iz nemškega Štajerja doma, tako daleč, da noben naš človek ne ve kje.

Po tem si tedaj lahko razložimo, kako je to, da smo bili Blaža našli ob semnju v Kamniku v Joštovi krčmi z Nandetom pijočega in na njegove stroške.

Tudi je zdaj jasno, zakaj se je Nande — da ostanemo pri tem imenu, vsaj dokler prijatelj Blaž sam še drugega ne ve — tako odločno za Blaža potegnil, ko je njegovo življenje v opasnosti bilo.

Šesto poglavje

Blaž Mozol je v nedeljo popoldne na peči zleknjen ležal, glavo z majolikasto ruto križem prevezano imel in stokal od bolečin, nasledkov kamniškega tepeža ter preobilnega pitja. Družina Mozolova je bila, od božje službe prišedši, odkosila in se razhajala. Kdor je utegnil ali komur se je zljubilo, rekel je kakovo dovtipno šalo na stroške trpečega hišnega strica Blaža, ki ni mogel nič jesti in je vedno gladil svojo bolečo tepeno glavo. Kajti povsod so ljudje taki, da, kadar se jim škoda godi, nimajo bati se, da ne bi kdo našel se, ki jih še zasmehuje, ker zasmeh ljudje bližnjemu radi dajejo, rajši nego pomoč.

»Danes tako žalostno gledate, stric Blaž, kakor veliki petek,« reče hlapec Franc, klobuk na glavo natikaje.

»Tako se grdo držite, kakor da bi bili celi Kamnik požrli brez soli in zabele,« pridene še dekla, ki tudi ni hotela zaostati.

»Hu-u!« javka pak stric Blaž in s prstom tiplje obvezano glavo.

In ko sta hlapec in dekla odšla, začne še hišna gospodinja: »Ker se hodiš pretepat, zato pa leži zdaj, klada ti lesena; ne da bi šel k maši v nedeljo!«

»O ti sitnica, ko bi tebi kdo tako glavo ubil, kakor so jo meni rokovnjači, tudi ti bi danes ne bila pri maši.

Hu-u, o, kako me bode in trga po buči! Ne reži name, ne reži še ti, ampak pojdi mi iskat zelenega habata, če je že za mejo, ali vsaj bezgovega zelenja ali pa encijana mi poišči ali najdi tavžentrožo, če že raste, da denem kaj na rano, drugače se mi vrag še prisadi in morda bi še umrl, če na možgane udari, ta spak.«

Mozolka je na to odgovorila z besedo, ki je bila robato zmerjanje; ali najbrž je imela v njenem jeziku nežnejši pomen, kajti šla je iz izbe in iz hiše in res tja za mejo iskat zdravilnih rastlin, ki jih je Blaž želel.

V izbi je bil ostal sam mladi hišni sin Pavlek. Tega stric Blaž pokliče k sebi na pol zaupno: »Pojdi sem bliže, Pavlek. Kako sem pa jaz sinoči ali kadar je bilo domov prišel?«

»I, po nogah,« odgovori Pavlek, ki tudi ni hotel zaostajati v dovtipu in se veselo roga stričevemu vprašanju. »A res ni dosti manjkalo, da niste po vseh štirih lezli; ko bi bili sami, bili bi že ali po vseh štirih prišli kakor, biba leze, tovor nese' ali bi bili pa v koreninah ostali doli nad Lazom.«

»Ko bi bil sam? Tedaj nisem sam prišel? Kdo me je spremil? Do doma? Do sem me je kdo spremil? Nič ne vem, glej, tako sem bil pijan. Kdo me je spremil do sem? Kaj?« Pavlek zardi od jeze in reče: »I, kdo vas je spremil? *Oni!*«

»Kdo?«

»*Oni,*« zavpije mladenič še enkrat, a sovražnega imena neče imenovati, temveč po kratkem premolku pristavi: »Ta, Štajerec.« »Nande? Aha, saj sem dejal,« reče stric Blaž kakor sam zase in se zamisli. »Ni ničesar pripovedoval, kaj se je z menoj godilo?« čez nekaj časa vpraša Blaž. »Nisem poslušal ... Kaj se more z vami goditi? Tepeni naslednji ste bili, pa je.«

»Tri sto volkov, kadar dobim spet katerega onih rokovnjačev, ki so me, ne odnese mi žive glave. Enega od teh moram dobiti in zmleti. In če je treba, da bi celi svet obtekel, obtečem ga za njim, ki me je po glavi, kakor da bi bil jaz kakšna kača, ki se na soncu greje ob pasjih dnevih ... Ali ni Nande nič pripovedoval, kako so me, koliko jih je bilo in kdo so?«

Tryckt med
ekonomisk hjälp från
Slovenska staten.
Samarbete med
Medvode kommun.

SLOVENSK RÖST- MEDLEMSBLAD

E-mail: slovenija.olofstrom@telia.com

Broderförening: Kulturföreningen Oton Župančič, från Sora i Slovenien.

HEJ, VÄNNER OCH MEDLEMMAR

Ledarord

Picknick

Årsplan, info

Sloveniens historia

Bildarkiv

Arrangemang arkiv

Semestrarna är slut, det flesta har börjat arbeta igen, övriga som har pension njuter av det underbara livet om ni har hälsan kvar. Men alla som har varit på semester i Slovenien berättar om torkan, soliga och varma dagar, temperaturen pendlade mellan 30–36°C. I Sverige var det mycket svalare med sol, regn och moln, nästan varje dag hade det regnat lite så vi slapp vattna våra blommor i trädgården, ha, ha... Men nu är det slut med vila och lata dagar, nu börjar vi igen med aktiviteterna. Vi har bokat den 25 augusti den underbara platsen i Barnakälla, där vi ska ha roligt och kanske har vi tur med vädret annars har vi ett stort vitt tält, ha, ha...

När Viktor är i farten, är alla med...

I oktober kommer stor manskör (24-30 personer), MoPZ Franc Zgonik från staden Branik i Slovenien och ska ha konsert i Folkets hus på kvällen, på dagen blir det uppträde i samarbete med Olofströms kommun i foajén eller i kyrkan. I nästa tidning får ni veta mer.

Vi önskar att många kommer till picknicken i Barnakälla, det skulle vara roligt att träffas igen innan sommaren är över. Vi ska boula, sjunga, spela, det blir roligt, kom och ni ska se.....

Välkomna! Ha det så bra! *Ciril M. Stopar, redaktör*

SLOVENSKA AMBASSADEN I SVERIGE SKA STÄNGAS

Som ni kanske vet har regeringen i Slovenien beslutat att minska sina utgifter och börjat hårdspara, så de beslutade att stänga ambassaden i Stockholm. Kulturföreningen Slovenija och Slovenska Riksförbundet protesterade i början i maj skarpt mot dessa planer hos flera slovenska ministrar, parlamentets talman, statsminister samt president Danilo Türk men det hjälpte inte. Den 15 september ska Slovenska ambassaden i Stockholm stängas men ambassaden i Copenhagen blir kvar. Det är en liten tröst för Sloverer från södra delen av Sverige. Hälsningar!

C. M. Stopar/ordförande

Kulturföreningen SLOVENIJA

Vallmov.10

293 34 Olofström

Fax: 0457-771 85

Ordförande:

Ciril. M. Stopar

Tfn: 0457-771 85

Sekreterare:

Sabina Kranjc

Tfn: 0454 - 468 82

Kassör: Ida Rampre

Tfn/: 0454 -48065

Andreas Holmersson

E-mail:

fat_dancer@hotmail.com

Bankgiro:

233 - 5503

Välkomna till
bouleträffen!

STYRELSEN

INBJUDAN TILL SLOVENSK PICKNICK

Slovenska Riksförbundet och slovenska föreningen i Olofström inbjuder er till den traditionella slovenska picknicken, som är **lördagen den 25:e augusti, med början kl. 14.00.**

Picknicken kommer att vara vid Barnakälla vandrarhem, 6 km från Näsrum mot Bromölla eller 6 km från Bromölla till Olofström. Vid risk för dåligt väder ska vi festa inne i vårt festtält. Mat och dryck, samt trevlig underhållning står föreningen för som vanligt vid den traditionella slovenska picknicken. Vi ska spela boule spel på gräsmattan.

Vi ska bjuda in våra dragspelare, som ska underhålla oss med musik och vi får bidra med sång.

Det finns möjlighet för övernattnig i våningsäng. Det krävs anmälan i förväg.

Ni är hjärtligt välkomna, för att äta gott, umgås, spela slovensk boule och att ha roligt. Det enda ni behöver ta med är ert goda humör, det andra tar vi hand om.

Anmäl dig till Ciril: 0457-77185

Hjärtligt välkomna!

Styrelsen

SKOCJAN CAVES- Škocjan grottor / Visits of the Škocjan Caves

Besök av Skocjan Caves/grottor

Bli en av de mer än 90.000 människor som kommer för att se världens attraktion Skocjan Caves- grottor varje år. Skocjan Caves finns på UNESCO:s lista över natur-och kulturmiljöer världsarv. Cekvenik bron i Šumeča JAMA Cave - är enastående skönhet i oändlighet i grottan. Internationella vetenskapliga kretsar har därmed erkänt vikten av Caves som en av de naturliga skatter på planeten Jorden. Om du tar en guidad tur under jorden i Skocjan grotta så ser du när Reka floden forsar under Cerkvnik bron, cirka 45 meter

under. **Det är otroligt vackert, så vi föreslår att ni besöker denna grotta, när ni er i Slovenien!**

- Information för ditt besök:
- Caves är öppna för besökare varje dag och varje månad hela året.
 - Parkeringsplats nära informationscenter i fri (ingen avgift)
 - Alla besök är guidade.
 - Turen är cirka tre kilometer (3 km) lång.
 - Grottan temperaturen ligger runt 12 °C.
 - Turen tar ca 1 timme och 30 minuter.
 - Leden lägsta punkt är 144 meter under ytan
 - Sport skor och en varm tröja rekommenderas.

ÅRSPLAN FÖR 2012

25 augusti picknick och träff vid Barnakälla.

27 oktober, oktoberfestkonsert, konsert med sång, besök av välkände dirigent Miran Rustja och kör **MOPZ FRANC ZGONIK** från Branik i västra Slovenien, 22-30 uppträdande. Samt slovensk oktoberfest i Folkets hus. Konsert i foajén eller i svenska kyrkan i samarbete med kultursekreteraren i Olofströms kommun.

22 december: Tomten kommer till föreningslokal och julfest.

3 lördagar/månad: målarkurs kl. 14.–18.30. Lokaler är öppna när målarkurser pågår.

Sloveniens
ambassad, Stockholm

Telefon: 08 – 545 65 885, 08 - 54565 886,
tel. 08-545 69 355,
Styrmansgatan 4, 114 54 STOCKHOLM

FLYGG TILL SLOVENIEN

Hemsida: <http://www.adria.si/>
www.adria-airways.com

SKANDINAVIJA INFORMATION:

ADRIA AIRWAYS

Tings Gatan 2, 256 56 Helsingborg

tel.: 042 - 28 47 78

fax: 042 - 14 47 78

mobil: 0708 - 28 47 78

E-mail: a.cvitan@adria-airways.se

Adria Airways i Kastrup, Copenhagen:

Terminal 2, F, Floor 2, Office 230,

2770 Kastrup, Denmark

Ticketing desk in e-ticket för Skandinavien,

tel.: & fax: 0045 32 51 59 59

mobil: 0045 26 88 99 48

E-mail: info@adria-airways.dk

Arbetstid: 2 timmar innan flygets avgång.

I FEEL
SLOVENIA

FRANK BUSS www.frankbuss.net
tfn: 040 – 235155, 6119674

Besök i Olofström- behöver du övernattning?

Miran Rampre: bra priser!

0733-84 08 23

Email: holje.bungalow@oktv.se

SCANDORAMA BUSS

www.scandorama.se/bussresor-nyhet/slovenien/slovenien-bled-maribor/resa

Resa till Slovenien med Bled & Maribor - gästvänlig kultur och storslagen natur

Upptäck Balkanklenoden Slovenien före alla andra. Det vänliga och stolta landet har en rikedom av praktfull och omväxlande natur med de Julianska alperna och Medelhavet, ett italienskinspirerat kök och entusiastiska vinodlare på frammarsch. Ett litet land med stora upplevelser! Vi bor i sagolika Bled och Maribor, Europas kulturhuvudstad 2012!

Bokning: 040 - 600 00 00

Charter buss till Izola- Slovenien

www.olvemarks.se/europa/slovenien/izola

Det finns inget bättre resmål än Izola. San Simons välskötta hotellanläggning där personalen verkligen får oss att känna oss som hemma, närheten till badstränderna och till Izolas gamla stadskärna. Och vi som vill vidga vyerna passar på att besöka huvudstaden Ljubljana, prova det slovenska vinet eller besöka grannländerna Kroatien och Italien. Här är det nära till allt! Från 9 till 16 dagars resa. Pris, från: 3495 kr. **Telefon: 040-668 05 00**

RESEINFORMATION OM SLOVENIEN

<http://www.slovenia.info/>

Reseguiden av Slovenian Tourist Byrå

VISTE DU DET OM SLOVENIEN

(VIKITRÄVEL)

Republiken i Slovenien är en parlamentarisk demokrati. Slovenien bröts sig ur dåvarande Jugoslavien 1991. Sedan dess har landet stärkt sitt internationella rykte som ett stabilt demokratiskt och framgångsrikt centraleuropeiskt land.

Historik

Under 500-talet bosatte sig slovenernas förfäder i det område som utgör dagens Slovenien. Från dess och ett par århundraden framåt lydte större eller mindre delar av området under en rad olika härskare. I slutet av 1200-talet anslöt sig de slovenska områdena till furstehuset Habsburg och under dem fortsatte de att lyda fram till 1918.

Vid mitten av 1800-talet bildades de första slovenskpolitiska organisationerna. Vissa strävade efter en självständig slovensk nation, medan andra ville ha ett självständigt Slovenien. Representanter för de sydslaviska folkgrupperna möttes på Korfu 1917, vid mötet bestämde man sig också för att bilda en egen stat. I december 1918 efter Österrike – Ungerns kollaps utropades ett rike för serber, kroater och slovenier. Några mindre slovensktalande områden i Ungern anslöt sig också till kungariket. Gorizien som hade en betydande slovensk befolkning överfördes till Italien. 1929 bytte hela riket namn till Jugoslavien. Det blev en tvist mellan serber och kroater som handlade om kungariket skulle vara en federation eller en centralstyrd stat vanns senare av serberna som förespråkade en centralstyrd stat. Slovenerna lyckades i praktiken nå ett visst självstyre, mycket genom sin språkliga särställning. Ett tag stod landet också på kanten till inbördeskrig sedan en inflytelserik kroat skjutits ned i parlamentet av en serbisk ledamot. Detta klarade kung Aleksander ut genom att upphäva författningen och styra landet som en diktator ända fram tills han mördades 1934. Vid andra världskriget utbrött 1939 började Jugoslavien falla sönder, Kroatien fick självstyre och många slovenska röster strävade åt samma håll. Tyska och italienska styrkor intog Jugoslavien i april 1941, de slovenska områdena delades upp mellan Tyskland, Italien och Ungern. Parallellt

med bekämpningen av ockupationen pågick också inbördesstrider mellan Domobranci och andra motståndsgupper. Titos partisanarmé vann striderna och en federal socialistisk republik bildades 1945.

Bara små delar av Gorizien kom efter många om och men att höra till delrepubliken Slovenien, som även var den mest välmående. Under de kommande 35 åren styrdes republiken med järnhand och regionens etniska såväl som sociala motsättningar hölls dämpade. Relationerna till utlandet var dock fortsatt spända. Det var en till synes svår situation som Tito höll i schack, genom hårda tag och i vissa fall förtryck, fram till sin död 1980. Detta var början till slutet för Jugoslavien.

Nu började de krafter som Tito kämpat mot, framför allt de nationalistiska, att blomma upp igen. Under Titos tid vid makten hade en stor omflyttning av befolkningen skett. Med andra ord fanns det minoriteter av republikens etniska grupper i så gott som alla delar av republiken. Serbiska nationalisterna med Milosevic i spetsen hävdade de serbiska minoriteternas rättigheter framför övriga folkslag. Slovenien besvarade detta genom att utropa självständighet den 25/6 1991. Konflikten eskalerade till ett kort krig då jugoslaviska armén gjorde ett försök att återta kontrollen i Slovenien. Försöket misslyckades och inom några dagar hade en vapenvila förhandlats fram. Inom två veckor var kriget över i Slovenien. Samtidigt fortsatte det i mycket våldsammare form i grannrepublikerna. Den efterföljande tiden dominerades av politiska svårigheter. Många skandaler med korruperade makthavare avslöjades och koalitioner sprack till höger och vänster. Det tog nästan tio år innan det självständiga Slovenien hade ett fullt fungerande politiskt system.

Klimat:Slovenien består av ett grönt och skiftande landskap.

Huvudstaden Ljubljana, tre broar över floden Ljubljanica i centrum

SLOVENIENS HISTORIA

Att Maria Teresia kunde komma till makten kunde hon tacka *Institutio Sclavenica* eller *Slavica lex*. Baserat på den germanska rätten kunde inte Maria Teresia som kvinna bli tronarvinge, därför lät hon utfärda det kända dokumentet "Pragmatic sanction" från 1713 i vilket hon, baserat på det slovenska rättssystemet från 1200-talet (Karantanien) där kvinnorna var likvärdiga männen, kröntes till Habsburgs drottning. Sedan 1600-talet hade jesuiterna gymnasieskolorna och högskoleutbildningen i sina händer med uppgift att återinföra katolicismen. Programinnehållet omfattade de båda klassiska språken (latinska och grekiska), retorik och kristendomsundervisning. Endast i Prekmurje (under Ungern) fanns den slovenska grundskolan kvar. Där såg protestantismen fortfarande till att alla fick utbildning - skolboksrepertoaren omfattade läsebok (abecednik), katekesen och sångbok.

Hipolit (Janez A. Gaiger) drog 1711 uppmärksamheten till problemet att det tyska språket övervägde i skolorna som förberedde för ett arbete inom kyrkan eller förvaltningen, som därför inte kunde tillföra till den kulturella utvecklingen. I en handskriven inledning till sitt skriftliga verk tog han, med originella bevis och en klar strategi, det slovenska språket i försvar och underströk dess 4 egenskaper: ålderdomligheten, fullkomligheten, självständigheten och det egna ordförrådet (likvärdig det tyska språket). Han visade på orsakerna till germaniseringen av slovenskan: *det berodde på omständigheterna att de slovenska sönerna uppfostrades i skolorna endast på tyska*. 1712 blev han klar med ordböckerna latinska-tyska-slovenska och tyska-slovenska-latinska, 1715 lät han åter ge ut en nästan oreviderad upplaga av Bohorics grammatik, *Grammatica latino-germanico-slavonica*, som han ville tillägna den studerande slovenska ungdomen, men som sedan aldrig kom ut - den betydde ändå mycket för kontinuiteten från reformationen och språktraditionen. Hipolit översatte boken *Svet v slikah* (Världen i bilder) av Jan Amos Komenski (tjeckisk författare, filosof och pedagog) samt *Sklep*. Komenski förordade en ny demokratisk princip, som liknade reformationens. Hipolit omformade originalutgåvan medvetet och tillade att skolan måste lära barnen slovenska (grundskolan = modersmålsskola). Den skulle också introducera

vetenskapen och uppfostra moraliskt och religiöst, men annorlunda än så som då pågick - till skillnad från den rådande feodala och kyrkliga övertygelsen att människan lutar åt det dåliga och inte kan räddas utan Guds hjälp, så menade den nya pedagogiska principen att människan är god i sig själv och söker upplysning, moral och gudfruktighet. Hipolit ville inbjuda de sekulära branscherna till en litterär diskussion, förankra språkets användning i det officiella livet, med samtidens vetenskapliga metoder vårda slovenskan och skydda den från fördomar om dess oanvändbarhet. Han återuppräktade det slovenska språket genom att beakta språkliga traditioner, det levande talet och kulturella behov. Han hade ett mycket starkt utvecklat, upplyst medvetande och en ansvarskänsla gentemot modersmålet och skiljer sig i sin progressiva tanke från de samtida litterära ansträngningarna.

Karta över Carniola från 1719

Det var framförallt jesuiterna som gav ut självständiga poesisamlingar och den retoriska prosan utvecklades, som den franciskanska (mer för folket) och den jesuitiska (stränga) predikan - i predikningarna inbäddades historier. Slovenskt drama utvecklades - det första verket på slovenska var **Škofjeloški pasijon**, som skrevs 1721 av pater Romuald Marušič. Det utgör även den **äldsta bevarade regiboken i Europa**. En passion är en form av drama, där huvudtemat är Jesus Kristus lidande och som har sina rötter i medeltiden. Passionerna som hade spelats upp redan innan dess på olika håll i Slovenien var kopplade till minnet av pestens härjningar. Škofjeloški pasijon spelas fortfarande upp i dagens Slovenien (se länk från bild). Kännetecknande för detta drama är det stora antalet skådespelare - omkring 800 stycken.

År 1736 fanns det en fast teaterscen i Rotovž i Ljubljana och 1765 grundades ett teaterhus.

Utrinki iz Vadstene Bilder från träffen i Vadstena

Slovesna sv. maša v cerkvi pri sestrah v samostanu / Molitev in petje pred slovensko lipo

Naši člani pri sv. maši, ki jo je vodil kardinal Rode / Visoki gosti v veliki cerkvi sv. Brigite v Vadsteni

Ciril Stopar in njegova ekselenca kardinal Franc Rode / Gospod Zvone Podvinski vodi ples na vrtu

Greta in Viktor Semprimožnik iz Hästvede / Magda Stopar in Ivanka Hrabar, ki je praznovala 83 let

**KD Slovenija
Olofström**

Romanje v Vadsteno 2012

Utflykt till Vadstena

Romarji iz Kallinge, Olofströma in Hästvede na počivališču pri Jönköpingu

Srečanje z go. Ljudmilo Novak, ministrico RS za Slovence v zamejstvu in po svetu na 50- obletnici SKM v Vadsteni. Iz leve proti desni: Ciril M. Stopar, Marija Kolar, Ljudmila Novak, Marija Perovič in predstavnica Veleposlaništva RS v Stockholmu Metoda Mikuž.

KD Slovenija
Olofström

